

भूयिष्ठं भव दक्षिणा परिजने भाग्येधनुत्सेकिनी

यात्येवं गृहिणीपदं युवतयो वामाः कुलस्याधयः ॥ १३ ॥

कथं वा गौतमी मन्यते ।

गौतमी । एत्तिओ बहूजणस्स उवदेसो । जादे । एदंक्खु
सव्वं ओधारेहि ।

काश्यपः । वत्से । परिध्वजस्व मां सखीजनं च ।

शकुन्तला । ताद । इदो एव्व पिअंवदामिस्साओ सहीओ णिव
त्तिस्सन्ति ।

काश्यपः । वत्से । इमे अपि प्रदेये । न युक्तमनयोस्तत्र गन्तुं ।
तया सह गौतमी यास्यति ।

शकुन्तला । पितरमाश्लिष्य । कदं दाणिं तादस्स अङ्कादो परिबभू
मलअतरुम्मल्लिआ चन्दणालदा विअ देसत्तरे जीविअं धारइस्सं ।

काश्यपः । वत्से । किमेवं कातरासि ।

अभिजनवतो भर्तुः श्लाघ्ये स्थिता गृहिणीपदे

विभवगुरुभिः कृत्यैस्तस्य प्रतिक्षणाकुला ।

तनयमचिरात्प्राचीवार्कं प्रसूय च पावनं

मम विरहजां न त्वं वत्से श्रुचं गणयिष्यसि ॥ १४ ॥

॥ शकुन्तला पितुः पादयोः पतति ॥

काश्यपः । यदिच्छामि ते । तदस्तु ।

शकुन्तला । सख्यावुपेत्य । कल्ला । डुवेवि मं समं एव्व परिस्सज्जहं ।

सख्यौ । तथा कृत्वा । सहि । जइ णाम सो राआ पच्चहिमाणा

मन्यरो भवे । तदो से इमं अत्तणामहेअङ्किअं अङ्गुलीअअं दंसेहि ।

शकुन्तला । इमिणा संदेहेण वो आकम्पिदम्हि ।